

moret mig over den. Nu var den kedelig og tillige fuldkommen opdigtet. Jeg har læst den i „Kolding Folkeblad“, og naar det ærede Medlem fra Kolding taler med Redaktøren af det Blad om dette, vil jeg henstille til ham at meddele ham privat — jeg lægger ikke stor Vægt paa det —, at der ikke er et sandt Ord i Historien. Havde den, som sagt, været morsom, havde jeg læst den med Fornøjelse. For Resten er det utroligt, hvad man kan læse om sig selv og sine Medmennesker. Jeg læste, at jeg havde kørt i Automobil med en Minister paa ulovlig Vej, og det gik Pressen rundt, paa baade Venstres og Højres. Jeg har aldrig været paa den Vej, og jeg tror for Resten aldrig, jeg har kørt i Automobil med en Minister, men jeg fandt det ikke Umagen værd at dementere Historien, thi skulde jeg dementere alt, hvad der usandfærdigt siges om mig, fik jeg alt for meget at bestille, det kunde jeg ikke overkomme.

Jeg skal imidlertid ikke dvæle ved dette, men blot tage saadan en enkelt Ting, som at det Blad, der ledes af Formanden for et stort Parti — ikke saa stort som i gamle Dage, men dog et betydeligt Parti her i Salen, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) —, efter Kongressen i Aarhus angreb Socialdemokratiet med, at nu var det gaaet over til Tanken om indirekte Beskatning, nu var det ikke længere Tilhænger af direkte Skatter, og motiverede det med, at Kongressen havde udstedt Opraab til faglige og kooperative Organisationer om at yde Bidrag til vor Valgfond. Dette skal gøres til, at vi er gaaet over til indirekte Beskatning. Ja, det er nok noget i den Retning, at Familierne i Brugsforeningerne kommer til at betale noget mere, naar de er større, end hvis de er smaa. Det staar i „Tiden“, det staar i det Blad, det ærede Medlem fra Ringkøbing udgiver, som et Angreb paa Socialdemokratiet! Man tager sig til Hovedet, man forstaar ikke et Muk deraf. Hvis vi ikke havde værre indirekte Skatter end dem, som fri Foreninger frivilligt yder til et bestemt Formaal, som de har Interesse af at støtte, vilde den indirekte Beskatning her i Landet ikke være saa slem.

Lad mig nævne et andet Eksempel. Paa Kongressen i Aarhus blev der truffet en Overenskomst mellem det socialdemokratiske Parti og de socialdemokratiske Ungdomsforeninger, en Overenskomst, som i Forvejen var vedtaget netop af de socialdemokratiske Ungdomsforeninger, der her havde

taget Initiativet, de havde først udarbejdet Overenskomsten, den blev forelagt vor Partikongres, og dér sluttede man sig saa til den. Denne Overenskomst gik ud paa visse Regler for Samarbejde mellem Ungdomsforeningerne og Partiet, den gik ud paa, at Ungdomsforeningernes Medlemmer, der helst skulde være unge Mennesker, naar de bliver 21 Aar skulde være forpligtede til at tilhøre Partiet. Det er en fri Overenskomst med vor Organisation, men den blev i hele Venstrepresen, og jeg tror ogsaa i Højreblade, gjort til et forfærdeligt Aandstyranni, til Vidnesbyrd om, hvilket Tyranni der raadede indenfor Socialdemokratiet. Det var en stor Artikel, der gik rundt i de forskellige Blade med Overskriften „Stangmilen, saaledes kører Socialdemokratiet sine Tropper i stramme Tøjler“. Ja, jeg synes, det ærede Medlem fra Kolding ikke har særlig Grund til at rette sin Polemik mod vor Agitation, naar man kan fremdrage saadanne haarrejsende Eksempler paa Spekulation i Dumhed og Tankeløshed fra den Presses Side, som staar det ærede Medlem nær.

Lad mig tage et tredje Eksempel. Under Maksimalprisdebatten har „Socialdemokraten“ her i København et Par Gange paataalt Forsøg fra Høkeres og Detailhandleres Side paa at omgaa Maksimalpriserne. Vi har paataalt bestemte Tilfælde, draget dem frem og sagt, at hvis noget saadant skete, f. Eks. at man skrællede Svinehovederne, var det Bedrageri. Hvad sker? Hele den agrariske Venstrepresse, „Aalborg Amtstidende“ og hele den Bergske Presse, aftrykker alt det, vi skrev, og siger: Der kan I se, Maksimalpriserne kommer ikke den Befolkning til gode, til hvis Fordel de skulde være, men man udelader med Villie — det gør f. Eks. Redaktør Berg i „Frederiksborg Amts Avis“ — Slutningen af „Socialdemokraten“s Artikel om, at det, her foreligger, er Bedrageri. Det kan nemlig ikke bruges i Agitationen mod Maksimalprisen. Vi gør i „Socialdemokraten“ opmærksom paa, hvad der er sket, men han fortsætter systematisk med at udelade, at vi har paataalt Fremgangsmaaden som Bedrageri. At der ved enhver Lov og Forordning kan være Tale om Bedrageri, er indlysende, men hvad det har med Maksimalprissystemet at gøre, forstaar jeg ikke, og jeg fremdrager det som Eksempel paa uvederhæftig Agitation fra den Side i dansk Politik, som det ærede Medlem fra Kolding tilhører.